

AVIZ

referitor la proiectul de Lege privind desființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție

Analizând proiectul de **Lege privind desființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.62 din 11.02.2022 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr.D134/11.02.2022,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată, și al art.46 alin.(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Proiectul de lege are ca obiect desființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, stabilindu-se o serie de măsuri tranzitorii care decurg din această operațiune și propunându-se abrogarea prevederilor care fac referire la această Secție.

Totodată, prin proiect este stabilită competența de efectuare a urmăririi penale pentru infracțiunile săvârșite de judecători și procurori numai de către procurorii anume desemnați de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la propunerea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, care îndeplinesc anumite condiții de vechime și experiență profesională.

Potrivit Expunerii de motive, aceste soluții legislative „*asigură în mod echilibrat atât exercitarea rolului de conducător al Ministerului Public al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cât și atributul Plenului de a realiza selecția procurorilor care vor efectua urmărirea penală în cauze cu magistrați*”

și „constituie un mecanism suplimentar, cu rol de garanție, în vederea asigurării unei protecții adecvate a magistraților împotriva eventualelor presiuni exercitate asupra lor și împotriva abuzurilor săvârșite prin sesizări/denunțuri arbitrare”.

Pe de altă parte, prin proiect se prevede și modificarea Codului de procedură penală, în sensul stabilirii competenței Înaltei Curți de Casație și Justiției de a judeca în primă instanță cauzele privind infracțiunile săvârșite de judecătorii de la curțile de apel și de la Curtea Militară de Apel, precum și de procurorii de pe lângă aceste instanțe.

Prin conținutul său normativ, proiectul de lege face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.1) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

2. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Semnalăm că desființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție a constituit obiectul de reglementare al unui proiect de lege transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.32 din 12.01.2021, avizat favorabil, cu observații și propuneri, cu avizul nr.46/16.02.2021. Proiectul de lege a fost adoptat de Camera Deputaților și se află în prezent în procedură legislativă la Senat, în calitate de Cameră decizională.

De asemenea, tot în procedură legislativă la Senat se mai află o propunere legislativă ce vizează intervenții asupra Legii nr.304/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr.PLX253/13.05.2020, avizată favorabil, cu observații și propuneri, cu avizul nr.505/2020. Printre intervențiile legislative propuse în respectiva propunere se regăsește și abrogarea art.88¹-88⁹ din Legea nr.304/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, soluție propusă și la art.15 din prezentul proiect.

4. Pentru consolidarea aspectelor care concură la asigurarea garanțiilor de protecție a judecătorilor și procurorilor, aspecte care constituie, de altfel, potrivit Expunerii de motive, scopul reglementării propuse, la finalizarea proiectului de către inițiator sau, după caz, în cursul procedurii legislative desfășurate în Parlament, ar trebui avute în vedere cele reținute de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii în Avizul favorabil din data de 11 februarie 2022, cu privire la necesitatea

unor intervenții legislative referitoare la modalitatea de numire în funcția de procuror-șef al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Precizăm că, în Aviz, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, reținând că *„proiectul de lege supus avizării reprezintă o reglementare de echilibru, de natură să asigure garanții în vederea respectării independenței justiției, dar care, în același timp, nu ar constitui piedici nejustificate în ancheta penală”*, a precizat că, ținând cont de atribuțiile exercitate în concret de procurorul-șef al Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ar fi mai potrivită stabilirea unei proceduri de numire în funcție în care puterea decizională să aparțină Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, fără a mai fi implicat factorul politic.

În acest context, este de reținut că, în Hotărârea din 21.12.2021, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a subliniat că *„respectarea de către un stat membru a valorilor consacrate la articolul 2 TUE constituie o condiție pentru a beneficia de toate drepturile care decurg din aplicarea tratatelor în privința acestui stat membru. Prin urmare, un stat membru nu își poate modifica legislația astfel încât să determine un regres al protecției valorii statului de drept, valoare care este concretizată printre altele de articolul 19 TUE. Statele membre sunt, așadar, obligate să asigure evitarea oricărui regres în raport cu această valoare al legislației lor în materie de organizare a justiției, abținându-se să adopte norme care ar aduce atingere independenței judecătorilor”* (par.162).

În această situație, prin proiect ar urma să se intervină legislativ și asupra Legii nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

5. La art.1 alin.(1), pentru o exprimare specifică stilului normativ, recomandăm reformularea textului, astfel:

„(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, se desființează Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, denumită în continuare Secția.”

6. La art.1 alin.(2), semnalăm că textul este lipsit de claritate și precizie normativă, întrucât **„cauzele** aflate în curs de soluționare la nivelul Secției” nu pot fi „transmise pe cale administrativă”, așa cum se prevede în proiect. Astfel, în acord cu normele tranzitorii specifice în aceste situații, este necesar ca textul să prevadă în mod expres faptul

că respectivele cauze **se preiau** de către parchetele competente potrivit legii. Este necesară, de aceea, reanalizarea și reformularea corespunzătoare a normei.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru **alin.(3) al art.1.**

Precizăm că, în situația însușirii propunerii, la alin.(7) al art.1, expresia „cauzelor transmise potrivit alin.(2) și (3)” trebuie înlocuită cu sintagma „cauzelor preluate potrivit alin.(2) și (3)”.

7. Ca observație de ordin general cu privire la **art.2**, pentru evitarea unor eventuale vicii de neconstituționalitate, ar trebui ca proiectul să reglementeze în mod expres situația persoanelor care au ocupat *prin concurs* funcții în cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție.

8. La **art.3 alin.(4)**, semnalăm că, în raport cu competența funcțională a procurorilor de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de la parchetele de pe lângă curțile de apel, astfel cum aceasta este reglementată în cuprinsul art.56 din Codul de procedură penală, textul ar trebui să prevadă că aceștia „efectuează urmărirea penală și în alte cauze decât cele prevăzute la alin.(1) și (2)”, și nu că „soluționează și alte cauze decât cele prevăzute la alin.(1) și (2)”.

Ținând seama de faptul că, potrivit art.4 din proiect, pot dobândi calitatea de „procuror anume desemnat” în cadrul Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și procurorii care nu funcționează în cadrul acestui Parchet, este de analizat dacă aceștia pot dobândi, prin această desemnare, și competența generală de a efectua urmărirea penală pentru alte infracțiuni decât cele prevăzute la art.3 alin.(1) din proiect. Avem în vedere faptul că, potrivit art.45 alin.(3¹) din Legea nr.303/2004, promovarea în cadrul acestui Parchet se face printr-o procedură diferită, respectiv prin concurs.

Menționăm că, urmare a soluției legislative preconizate, urmărirea penală a infracțiunilor care intră în competența Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, altele decât cele prevăzute la art.3 alin.(1) din proiect, va putea fi realizată atât de procurori care au promovat respectivul concurs, cât și de procurori desemnați potrivit procedurii specifice reglementate de art.4 din proiect.

Avem în vedere și faptul că, potrivit art.4 alin.(8) din proiect, de la data desemnării, procurorii funcționează în cadrul Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție **pe posturi anume alocate în acest scop**.

Propunem, de aceea, reanalizarea **art.3 alin.(4)** sub acest aspect.

Precizăm că observația nu are în vedere și situația procurorilor anume desemnați din cadrul parchetelor de pe lângă curțile de apel, întrucât, potrivit art.5 din proiect aceștia nu pot fi desemnați decât dintre procurorii care funcționează deja în cadrul secțiilor de urmărire penală ale acestor parchete.

9. La **art.3 alin.(5)**, pentru unitate terminologică, expresia „procurorii anume desemnați” trebuie înlocuită cu sintagma „procurorii anume desemnați **potrivit alin.(3)**”. Observația este valabilă, în mod corespunzător, pentru toate dispozițiile din cuprinsul proiectului care se referă la această categorie de procurori.

Menționăm că, pentru suplețea textului, o soluție alternativă ar putea fi utilizarea, în tot cuprinsul proiectului, a noțiunii de „procurori anume desemnați”. În acest caz, **alin.(3) al art.1** trebuie completat, în final, cu sintagma „denumiți în continuare *procurori anume desemnați*”.

La **alin. (7)**, deoarece titlul Legii nr. 135/2010 a fost redat anterior în cadrul art. 1 alin. (5), pentru suplețea proiectului, acesta se va elimina. Reiterăm această observație pentru toate situațiile similare din proiect.

10. La **art.4 alin.(5)**, cu privire la soluția solicitării „baroului” a unei opinii cu privire la conduita procurorului, este de analizat dacă stabilirea acesteia ca element care să influențeze cariera acestuia este în acord cu ansamblul reglementărilor referitoare la statutul și cariera procurorilor, reglementări care prevăd competențe exprese ale organelor judiciare, ale Inspecției Judiciare și ale Consiliului Superior al Magistraturii. Avem în vedere faptul că opinia exprimată de barou nu ar putea fi asimilată cu activitatea în acest domeniu a entităților sus-menționate, cu competențe legale în materie.

De altfel, textul propus, prin referirea generică la solicitarea unei opinii „baroului” nu îndeplinește cerințele de claritate și previzibilitate, întrucât nu rezultă cărui barou urmează să îi fie solicitată opinia.

În același sens, nici expresia generică „precum și alte aspecte relevante” din finalul tezei întâi a normei nu este suficient de precisă, întrucât, dincolo de lipsa acordului gramatical cu partea de debut a textului, din redactare nu rezultă dacă în solicitarea direcției de

specialitate urmează a fi indicate respectivele „aspecte relevante” asupra cărora ar urma să-și exprime opinia entitățile prevăzute de text sau dacă acestea pot să decidă cu privire la prezentarea unor aspecte pe care le consideră relevante pentru aprecierea privind conduita morală a procurorului.

11. La **art.4 alin.(4) și (5)**, întrucât textele se referă numai la solicitarea unor date **în vederea verificării** îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin.(1) lit.d) și e), pentru un spor de rigoare normativă, textul ar trebui să prevadă în mod expres că aprecierea asupra îndeplinirii condițiilor se face de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

În același sens, la **alin.(6)** ar trebui să se prevadă în mod expres că propunerile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii se fac dintre procurorii care îndeplinesc condițiile prevăzute la art.4 alin.(1).

Totodată, textul trebuie să indice și actul prin care se pronunță Plenul.

12. La **art.4 alin.(7)**, pentru asigurarea unei reglementări complete, și pentru evitarea posibilelor blocaje instituționale, textul trebuie să prevadă și procedura aplicabilă după exprimarea refuzului motivat al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție privind desemnarea procurorului propus de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii (de exemplu, de câte ori poate fi transmisă aceeași propunere de către Plen, de câte ori se poate exercita dreptul de refuz motivat și altele asemenea).

Pe de altă parte, având în vedere faptul că procedura de desemnare are efecte asupra carierei procurorului, pentru asigurarea unei reglementări complete, precum și pentru respectarea principiului accesului liber la justiție, proiectul ar trebui să prevadă căile de atac care se pot exercita cu privire la actele emise de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii și de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în cadrul acestei proceduri de desemnare.

13. Cu privire la norma din cuprinsul **art.4 alin.(8)**, semnalăm că din redactarea propusă rezultă că aceasta are în vedere exclusiv situația procurorilor desemnați, alții decât cei care își desfășoară deja activitatea în cadrul Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Reglementarea propusă nu este însă suficient de clară și trebuie reanalizată și completată, astfel încât să rezulte, cu precizia necesară, **natura juridică** a formei de exercitare a raportului de serviciu. Menționăm că utilizarea expresiei „funcționează în cadrul Secției” nu este de natură să clarifice aceste aspecte, fiind necesară utilizarea termenilor specifici în această materie, astfel încât să se poată stabili, fără echivoc, care sunt drepturile și obligațiile care revin procurorului în această situație.

Observația este valabilă și pentru referirea la „reîncadrarea” pe posturile deținute anterior, din **alin.(9)**, astfel încât și această normă trebuie reanalizată și reformulată.

14. La **art.5**, semnalăm diferența de regim juridic în ceea ce privește posibilitatea exprimării opțiunii în vederea desemnării de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii între procurorii care funcționează în cadrul Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în raport cu procurorii care funcționează în cadrul secțiilor de urmărire penală ale parchetelor de pe lângă curțile de apel. Astfel, întrucât art.4 alin.(3) nu cuprinde nicio distincție, rezultă că prima categorie de procurori poate depune o astfel de opțiune, exprimându-și astfel acordul de a fi desemnat, în vreme ce pentru procurorii din cadrul secțiilor de urmărire penală ale parchetelor de pe lângă curțile de apel nu este prevăzută această posibilitate, acordul acestora fiind astfel prezumat de drept.

Este de apreciat, de aceea, în ce măsură poate fi reglementată o astfel de soluție, care exclude necesitatea acordului procurorului, prin simplul fapt al deținerii de către acesta a gradului profesional și al ocupării funcției în cadrul parchetului de pe lângă curtea de apel, în contrast cu situația procurorilor desemnați în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Propunem reanalizarea normelor sub acest aspect.

Pe de altă parte, întrucât **art.5** cuprinde doar 3 alineate, ultimul alineat al articolului trebuie marcat ca **alin.(3)**, și nu ca **alin.(4)**.

15. La **art.6**, pentru rigoarea redactării, sintagmele „prevăzute la art. 3 alin. (1) sau art.3 alin.(2)” și „dispozițiile art.5 și art.6” se vor reda sub forma „prevăzute la art.3 alin.(1) sau (2)”, respectiv „dispozițiile art.5 și 6”.

16. La **art.8 alin.(1)**, referitor la încetarea calității de procuror desemnat „pentru ineficiență profesională apreciată în funcție de eficiența și calitatea activității”, semnalăm că formularea propusă nu

întrunește condițiile de claritate, previzibilitate și accesibilitate specifice unei norme juridice și nici nu este proprie activității magistraților, având în vedere natura acesteia.

Este necesară, de aceea, reanalizarea și reformularea acesteia, astfel încât să fie evitată posibilitatea unei aplicări subiective, ținându-se seama, totodată, de reglementările care stabilesc competența efectuării evaluării profesionale a procurorilor, astfel cum acestea sunt reglementate în cuprinsul Legii nr.303/2004.

17. La **art.8**, pentru asigurarea unei reglementări complete, în cuprinsul **alin.(1)** trebuie prevăzut drept caz de încetare a calității de procuror desemnat și expirarea perioadei de 4 ani prevăzută la art.3 alin.(3), în cazul în care aceasta nu este reînnoită potrivit art.6.

În plus, semnalăm că **art.8** nu cuprinde reglementări prin care să se stabilească, așa cum se precizează în Expunerea de motive, că, *„În ceea ce privește ineficiența profesională, ca și cauză de încetare a desemnării, trebuie semnalat faptul că încetarea desemnării pentru acest motiv nu are efectul unei revocări din funcție (cum este, spre exemplu, revocarea din funcție a procurorilor DNA sau DIICOT) și nu afectează gradul profesional al procurorului”*.

Este necesară, de aceea, completarea articolului cu dispoziții exprese, referitoare la efectul încetării calității de procuror desemnat, pentru toate situațiile prevăzute la **art.8 alin.(1)**.

În acest context, pentru o mai bună sistematizare a normelor, apreciem că dispoziția din cuprinsul art.4 alin.(9), potrivit căreia *„la încetarea calității de procuror desemnat, procurorii desemnați sunt reîncadrați în posturile deținute anterior”* trebuie prevăzută, *într-o formulare îmbunătățită*, potrivit celor semnalate în aviz, în cuprinsul art.8, de care se leagă tematic.

Menționăm că respectiva normă trebuie să prevadă în mod expres că are în vedere situația procurorilor din cadrul Secției de urmărire penală și criminalistică din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție desemnați potrivit art.3 alin.(3) dintre procurorii care nu își desfășurau deja activitatea în cadrul acestei Secții.

18. La **art.8 alin.(2)**, propunem reanalizarea utilizării expresiei *„formulează propuneri de încetare a calității de procuror desemnat”*, ținând seama de faptul că alin.(3) nu prevede posibilitatea Procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de a refuza motivat aceste propuneri. Menționăm că, potrivit textului,

acesta dispune încetarea respectivei calități în termen de 10 zile de la comunicarea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Totodată, pentru asigurarea unei reglementări complete referitoare la situațiile de încetare a calității de procuror desemnat, simetrice cu procedura de desemnare, precum și pentru asigurarea respectării principiului accesului liber la justiție, ar trebui ca în cuprinsul **art.8** să se reglementeze și căile de atac.

19. La **art.10**, întrucât alin.(1) stabilește numărul maxim de procurori anume desemnați în cadrul parchetelor, ar trebui ca textul să prevadă și procedura de stabilire a numărului efectiv de procurori anume desemnați la un moment dat în cadrul fiecărui parchet.

În plus, semnalăm că din redactarea propusă pentru **alin.(2)** rezultă că evaluarea efectuată din 6 în 6 luni de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ar viza necesitatea modificării numărului maxim de procurori prevăzuți la alin.(1), și nu necesitatea modificării numărului de posturi efectiv ocupate, cu încadrarea în numărul maxim de posturi.

Este necesară, de aceea, reformularea corespunzătoare a textului, Menționăm, de asemenea, faptul că din text trebuie să rezulte cui urmează a fi adresate propunerile de modificare a numărului de procurori care să desfășoare efectiv această activitate.

Pe de altă parte, este de analizat dacă termenul de 6 luni este suficient pentru realizarea unei analize concludente, urmând a fi avute în vedere și consecințele impactului financiar asupra bugetului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în cazul solicitării de majorare a numărului maxim de posturi sau a numărului de posturi efectiv ocupate.

20. La **art.11 alin.(2)**, pentru rigoarea exprimării, textul trebuie să debuteze cu expresia „**Dispozițiile art...**”.

21. La **art.13**, pentru utilizarea limbajului normativ consacrat, precum și pentru corelare cu dispozițiile art.3 alin.(3), expresia „judecarea cauzelor instrumentate de procurorii desemnați potrivit dispozițiilor art.4 sau, după caz, ale art.5” trebuie înlocuită cu sintagma „judecarea cauzelor în care urmărirea penală a fost efectuată de procurorii desemnați potrivit art.3 alin.(3)”.

Pe de altă parte, având în vedere faptul că infracțiunile prevăzute la art.3 alin.(1) și (2) sunt de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a curților de apel, iar în parchetele de pe lângă aceste instanțe urmează să își desfășoare activitatea procurorii anume desemnați,

pentru exprimarea mai clară a soluției legislative preconizate de text, acesta ar trebui completat, în final, cu expresia „alții decât cei desemnați potrivit art.3 alin.(3)”.

22. La **art.14**, pentru rigoarea și unitatea redactării, partea de final a norme se va reformula astfel: „în termen de 60 de zile de la **data intrării în vigoare** a prezentei legi”

23. Referitor la implicațiile legislative pe care le presupune desființarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, precizăm că norme referitoare la această Secție se regăsesc și în alte acte normative, cum ar fi Legea nr.207/2018 sau Ordonanța de urgență a Guvernului nr.90/2018.

Pentru asigurarea coerenței cadrului legislativ în materie și ținând seama de dispozițiile art.17 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „*în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative se va urmări abrogarea expresă a dispozițiilor legale căzute în desuetudine sau care înregistrează aspecte de contradictorialitate cu reglementarea preconizată*”, propunem ca proiectul să prevadă în mod expres și **abrogarea, la data intrării în vigoare a legii, a art. II și III din Legea nr.207/2018**, precum și a **Ordonanței de urgență a Guvernului nr.90/2018**.

În această situație, **art.15** trebuie reformulat, astfel:

„**Art.15.** - La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Secțiunea a 2¹-a „Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție”, cuprinzând articolele 88¹-88⁹, din Capitolul II al Titlului III din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare;

b) articolele II și III din Legea nr.207/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr.304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.636 din 20 iulie 2018;

c) Ordonanța de urgență a Guvernului nr.90/2018 privind unele măsuri pentru operaționalizarea Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.862 din 10 octombrie 2018”.

24. Având în vedere exigențele de tehnică legislativă, intervențiile prevăzute la **art.16 și 17** trebuie redactate în cuprinsul unui singur articol, cu următoarea **parte dispozitivă**:

„**Art.16.** - Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 38 alineatul (1), litera f) va avea următorul cuprins:

„f) ...” (se va reda textul propus)

2. La articolul 40, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) ...” (se va reda textul propus).

25. Întrucât prin intervențiile legislative propuse la actualele **art.16 și 17** sunt aduse modificări **competenței instanțelor de judecată**, pentru asigurarea previzibilității reglementării propuse, este necesar ca proiectul să fie completat cu **dispoziții tranzitorii exprese** referitoare la cauzele aflate în curs de judecată.

Precizăm că, potrivit art.13 alin.(1) din Codul de procedură penală, „*Legea procesuală penală se aplică în procesul penal actelor efectuate și măsurilor dispuse, de la intrarea ei în vigoare și până în momentul ieșirii din vigoare, cu excepția situațiilor prevăzute în dispozițiile tranzitorii*”. Or, în ceea ce privește prezentul proiect, incidența exclusivă a principiului imediatei aplicări a dispozițiilor privind competența de judecată a infracțiunilor săvârșite de judecătorii de la curțile de apel și de la Curtea Militară de Apel, precum și de procurorii de pe lângă aceste instanțe, nu ar fi suficientă pentru stabilirea modalității de trecere la noua reglementare propusă.

Menționăm că nu ar putea fi acceptată o aplicare *mutatis mutandis* a dispozițiilor privind situațiile tranzitorii cuprinse în Legea nr.255/2013, întrucât respectivele prevederi vizează, potrivit art.1 din respectivul act normativ, reglementarea situațiilor tranzitorii rezultând din intrarea în vigoare a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală.

În ceea ce privește necesitatea reglementării situațiilor tranzitorii, precizăm și faptul că, în Decizia nr.846/2020, Curtea Constituțională a reținut că „*Omisiunea de a reglementa norme tranzitorii menite să asigure coerența cadrului normativ aplicabil în domeniu reprezintă, astfel, o încălcare a exigențelor constituționale care consacră principiul securității juridice și a principiului încrederii legitime, principii care impun legiuitorului limite în activitatea de modificare a normelor juridice, limite care să asigure stabilitatea regulilor instituite*”.

26. Având în vedere faptul că Legea nr.304/2004 și Legea nr.135/2010 au suferit numeroase intervenții legislative, recomandăm introducerea în finalul proiectului a unui nou articol, care să cuprindă dispoziția de republicare a respectivelor acte normative, astfel:

„Art. ... - (1) Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.827 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se articolelor o nouă numerotare”.

(2) Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I”.

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr.139/14.02.2022